

Ik zwaai altijd, omdat ik mensen met een camper bijna altijd meteen aardig vind

Beste medecamperaars,

Laat ik beginnen mij netjes voor te stellen. Ik ben Jochem Myjer. Sommigen van jullie zullen mij kennen als die iets te drukke komiek van de televisie of wellicht als schrijver van *De Gorgels*. Toch denk ik dat de meesten van jullie mij kennen als de krullenbol in een witte integraalcamper, die altijd zo enthousiast zwaait als jullie hem tegemoet rijden.

Ik zwaai altijd, omdat wij niet alleen een gemeenschappelijke passie hebben, maar ook omdat ik mensen met een camper bijna altijd meteen aardig vind.

Ik zwaai, omdat ook jullie het geluid van tapdansende vogels op het camperdak om vijf uur in de ochtend kennen.

Ik zwaai, omdat ook jullie als de wind opsteekt automatisch naar de luifel kijken of jullie hem laten staan of toch gaan indraaien.

Ik zwaai, omdat ook jullie het gevoel kennen om met een nuchtere maag de inhoud van het chemisch toilet te legen, als je dat in de avond vergeten bent.

Ik zwaai, omdat ook jullie weten dat de camper toch altijd iets groter is dan je denkt, waardoor je altijd wel een keer ergens tegenaan botst.

Ik zwaai, omdat jullie, net als ik, mensen zijn die van avontuur, vrijheid en reizen houden.

Ik kijk er ontzettend naar uit om op deze plek met jullie mijn ervaringen, mijn ergernissen en mijn beginnersfouten te delen.

Mijn grootste blunder ooit wil ik graag meteen al kwijt. Na een prachtige tocht van de Franse Alpen naar de Italiaanse Alpen, kwamen we aan bij een camping op een bergweide aan de voet van de Mont Blanc. Toen ik de volgende ochtend erg vroeg uit de douche kwam lopen, zag ik de grote berg half in de mist liggen terwijl de zon er dwars doorheen scheen. Het was magisch. Met mijn hoofd in de wolken van zoveel schoonheid ben ik per ongeluk de verkeerde camper ingelopen. Dat het Italiaanse oudere echtpaar geen hartaanval heeft gekregen is een wonder, maar de harde gil die volgde, maakte dat de hele camping om zeven uur al aan het ontbijt zat.

Op het podium en in mijn kinderboeken kan ik dit soort verhalen niet kwijt, omdat alleen mensen met een camper dit echt zullen begrijpen. Dus hierbij steek ik plechtig mijn hand op, zwaai ik naar jullie en zeg vol trots: Hallo, ik ben Jochem, de nieuwe columnist van Kampeerauto.

Jochem Myjer